

mulige indenlandske Brændsel, naar Produktionen blev givet fri; fra radikal-socialdemokratisk Side mente de, der blev fremkøbt mest, naar man fastholdt Maksimalpriserne. Men alle var enige om, at det mest mulige skulde skaffes til Veje, selvfølgelig under Hensyn til Forholdene ude i Verden.

Og hvordan laa Situationen under Valgkampagnen hele Sommeren igennem? Da gik Agitationen paa de 3 store B'er, som alle kender, nemlig Brød, Bolig og Brændsel. Og hvor ofte har ikke vi Venstremænd — og Konservative med — staaet overfor det Spørgsmaal fra Valgtribunerne fra radikal og socialdemokratisk Side: Hvad har Regeringen gjort for at forsyne Befolkningen med Brændsel i den kommende Vinter? Jeg ved for mit Vedkommende, at jeg har staaet overfor det Spørgsmaal mangfoldige Gange, og jeg har sagt: Vi har købt alle de Kul, vi evnede. Og det er det, man nu skælder os ud for; det gjorde de skam ikke den Gang.

Jeg har allerede citeret Udtalelser af „Social-Demokraten“ for Juni Maaned, og de taler tilstrækkeligt for sig selv. Men jeg skulde dog tro, at naar et Blad har skrevet saa opskræmmende om den truende Kul-situation, da „Social-Demokraten“ gjorde paa den Tid, da Statsbanerne netop for at sikre Opretholdelsen af Driften selv under vanskelige Forhold gjorde store Kulindkøb, saa har dette Blad ingen som helst Berettigelse til at skrive, som Bladet har gjort i den sidste Maanedstid. Ganske det samme gælder den radikale Presse. Jeg skal ikke fordybe mig nærmere i det; jeg har givet en Prøve paa Stillingen med Hensyn til „Fyns Venstreblad“, men der kunde gives Prøver paa adskilligt andet.

Jeg har ogsaa Citater til det ærede Medlem Hr. Hauge, som ikke troede hverken paa faldende Kulpriser eller Jernpriser eller den Slags Ting. Det har jeg, hvis han ønsker at faa dem serveret. De falder fuldstændig i Traad med det andet. En mere hul Agitation end den, man her har drevet, skal man lede længe efter, og Mage til Vejrmølle-Politik som den, de Radikale og Socialdemokraterne har ført med Hensyn til vore Brændsels- og Kulforsyninger, skal man ogsaa lede længe efter.

Jeg har i Skrivelsen til Finansudvalget givet Meddelelse ikke blot om Kulindkøbenes Størrelse, hvor de er købt, og ved hvem de er købt, men ogsaa om Priserne; og jeg har føjet til, at Generaldirektøren for Statsbanerne disponerer selvstændigt med Hensyn til Kulindkøb efter en Afgørelse, som er truffet af den tidligere Minister, Hr. Hassing Jørgensen — selvfølgelig under Ministerens

Ansvar. Jeg vil her minde om, at ved Loven om Statsbanernes Styrelse af 1915 blev Ledelsen af Statsbanerne lagt i een Mands Haand, Generaldirektørens, og det var ikke en Forudsætning for Loven, at denne Mand skulde være Tekniker, men derimod, at det skulde være en forretningskyndig, praktisk dygtig Mand. Ud fra denne Forudsætning valgte Hr. Hassing Jørgensen Hr. Andersen-Alstrup til Generaldirektør, og jeg har aldrig underkendt dette Valg, hvad ærede Medlemmer ogsaa vil vide. Men saa maatte det vel ogsaa være Meningen, at han skulde være forretningsmæssig Leder og under Ministerens Ansvar forestaa Statsbanedriften, altsaa ogsaa Kulindkøbene. De Herrer af Oppositionen maa imidlertid gøre sig klart, at naar de med saa stor Energi retter deres politiske Skyts mod Ministeren for offentlige Arbejder i denne Sag, angriber de i lige saa høj Grad ikke blot den Mand, som deres egen Trafikminister gjorde til Generaldirektør for Statsbanerne, men i Virkeligheden ogsaa deres egen Trafikminister, Hr. Hassing Jørgensen, eftersom der under hans Ægide var foretaget betydelig større Kulindkøb i 1919, end der er foretaget i 1920. Det burde de Herrer dog skrive sig bag Øret, før de skyder alt for skarpt. Men de angriber ikke blot dem, jeg her har nævnt. Indirekte angriber de ogsaa Statens Kulfordelingsudvalg og Den overordentlige Kommission; thi begge disse Institutioner anbefalede, som allerede flere Gange anført, meget stærkt at købe store Partier af amerikanske Kul, fordi de som alle andre i Forsommeren 1920 ansaa Kul-situationen for overordentlig truende. Det er det ærede Medlem Hr. Rodes egne kære Børn, som saaledes kommer til at staa for Skud ogsaa i denne Forbindelse.

Men jeg maa maaske til Slutning opkaste det Spørgsmaal: Hvordan vilde Stillingen egentlig have været, hvis Kul-situationen her hjemme i denne Vinter var blevet den overmaade alvorlige, som alle i den forløbne Sommer ventede, at den skulde blive? Hvordan vilde Stillingen have været for mig, lige tiltraadt som Minister, hvis jeg havde brudt mig fejl om alle sagkyndiges Raad med Hensyn til Kulindkøb og havde modsat mig, at Statsbanerne med de indhøstede Erfaringer for Øje gjorde saa store Indkøb af Kul, som sket er? Jeg tror ikke, jeg behøver at svare; enhver kan vistnok selv svare paa, hvordan Situationen saa havde ligget for mit Vedkommende.

Endelig vil jeg blot sige dette, at med de nuværende Priser for Øje ligger Statsbanerne med en meget dyr Kulbeholdning